

B door het jaar 15
M. Assumpta
14 juli 2024

Eerste lezing (Amos 7,12-15)

Uit de Profeet Amos

De profeet Amos bekritiseerde het beleid van koning Jeroboam van Israël.

Amasja, de priester van het heiligdom van Betel, zegde hem daarom:

‘Maak dat je hier wekomt, ziener.

Ga naar Juda, daar kun je als profeet je brood verdienen.

Maar niet hier.

Dit heiligdom hier is van onze koning, de koning van Israël,
en de tempel van de staat.’

Maar Amos gaf ten antwoord:

‘Ik ben geen beroepsprofeet.

Ik ben een gewone veeboer en vijgenkweker.

Het is de Heer die mij achter mijn beesten heeft weggehaald

en die tegen me heeft gezegd:

‘Ga naar mijn volk Israël en neem het voor hen op.’”

Tweede lezing (Ef 1 3-14)

Uit de tweede brief van de apostel Paulus aan de christenen van Efeze

Zusters en broeders,

God, de Vader van onze Heer Jezus Christus zij geloofd.

Hij heeft ons ten overvloede gezegend .

Vanuit zijn liefde heeft hij ons uitgekozen,

nog voor de wereld bestond,

om voorbeeldige en onberispelijke mensen te zijn.

Hij heeft ons doen beseffen,

dat ook wij zijn kinderen zijn,

net zoals Jezus, de Christus.

Hij heeft hem immers naar de wereld gestuurd

om ons te doen inzien

dat het zijn bedoeling is

alle fouten te vergeven,

en allen in één gemeenschap samen te brengen.

Jezus heeft daarvoor zijn hele leven gegeven,

tot de dood toe.

Maar het is juist daardoor dat wij begrepen hebben

dat wij, samen met hem, in dienst staan van Gods grootheid.

Hij heeft immers tot ons het ware woord gesproken,

de goede boodschap, het evangelie.

Daardoor zijn wij in God gaan geloven, en werden wij door de Geest bezielde,

opdat uiteindelijk al Gods mensen redding en verlossing zouden vinden.

Evangelie (Mc 6, 7-13)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus

Eens riep Jezus zijn twaalf leerlingen bij zich
en begon ze uit te sturen, twee aan twee,
en hij gaf hen de opdracht
om tegen verderfelijke geesten in te gaan.

Maar op hun weg,
zo drukte hij hen op het hart,
mochten ze niets meenemen,
alleen een stok.
Geen brood, geen reistas, geen geld in hun gordel.
'Doe wel sandalen aan,' zei hij
'maar neem geen twee paar kleren mee.
En als je onderdak vindt,
blijf daar tot je verder kunt trekken.
En als ze je ergens niet opnemen en niet naar je luisteren,
ga daar weg, stamp het stof van je voeten,
zodat het duidelijk wordt wat voor volk dat is.'

En ze gingen op weg, om het nieuws te verkondigen
dat de mensen hun leven om moesten keren.
En ze dreven een groot aantal demonen uit
en genazen een groot aantal zieken.

Homilie

Zusters en broeders,

Waarom stuurde Jezus zijn leerlingen uit twee aan twee?
Heel eenvoudig: omdat een mens niet zonder andere mensen kan.
Mensen hebben andere mensen nodig.
Zonder de tussenkomst van medemensen zou een mens al van bij zijn geboorte in de problemen zitten.
Jullie moeten weten dat van alle zoogdieren de mens het meest kwetsbaar tot leven komt.
Hij overleeft het niet zonder de zorg van anderen.
Eén plus één is dan ook veel meer dan twee.
Immers, de essentie van het menselijk bestaan ligt hem in zijn relaties met medemensen, zijn sociale relaties.
En binnen die relaties is de liefde het meest fundamentele ingrediënt.
Als je je engageert in de strijd voor een rechtvaardige en solidaire wereld, dan leer je mensen liefhebben, en wordt je zelf ook geliefd.
De kleine en grote noden van de mensen zien geeft je enorm veel energie om er tegenin te gaan, en er iets aan te doen.

Waar heb ik die gedachten vandaan?

Je zou kunnen denken: bij een inspirerende religieuze schrijver, of uit een commentaar op het Marcus evangelie, of uit ergens een mooie bezinning.

Maar niets daarvan.

Ik heb dit bijna woordelijk gehaald uit een interview met dokter Dirk Van Duppen, van de groep 'geneeskunde voor het volk', die hij gegeven heeft toen hij reeds zwaar getekend was door de kanker, en waaraan hij vier jaar geleden gestorven is, amper 64 jaar oud.

Dirk Van Duppen was een dokter, die zich zijn hele leven geëngageerd heeft voor rechtvaardigheid en solidariteit.

Hij heeft in Deurne de groep 'geneeskunde voor het volk' mee opgericht.

Hij heeft gewerkt in de Palestijnse vluchtelingenkampen in Libanon.

Hij heeft een jarenlange strijd gevoerd tegen de farmabedrijven om de prijs van de geneesmiddelen betaalbaar te houden voor iedereen.

Op het einde van zijn leven heeft hij diepe indruk gemaakt door de sereniteit en de mildheid waarmee hij op zijn leven terugkeek.

Enkele maanden voor hij stierf heeft hij nog een boekje uitgegeven met als titel 'Zo verliep de tijd die mij toegemeten was', eigenlijk zijn geestelijk testament.

Hij was niet gelovig, en noemde zichzelf marxist, en haalde ook daar zijn inspiratie.

Maar wat hij zegde is een van de mooiste commentaren, die we kunnen geven op het evangelie van deze zondag.

Ook bij Jezus behoorde de relatie met de medemens, de liefde voor de naaste, tot de essentie van zijn boodschap.

Het was voor hem ook ondenkbaar dat een mens alleen gelaten werd. Daarom stuurde hij zijn leerlingen uit, twee aan twee. Ook voor hem was twee meer dan één plus één.

Dit ondervinden wij toch ook?

Als we met een probleem zitten, en er niet uit geraken, en we kunnen er eens met iemand over praten. Het helpt ons weer vooruit.

En wie ooit met iemand samen zijn levensweg is gegaan, en die metgezel is verloren, weet hoe groot het gemis is dat overblijft.

De liefde voor de naaste, daar gaat het hem om.

En vanuit welke inspiratie men daarop zijn leven bouwt, doet er niet toe.

Zo moeten we, denk ik, ook de aanbeveling verstaan, die Jezus meegeeft als hij zijn leerlingen op weg stuurt: *neem niets met je mee, geen eten voor onderweg, geen reistas, geen geld, zelfs geen reservekleding.*

Hij bedoelt: ga met lege handen naar de mensen toe.

Ga niet om ze met je eigen wijsheden en zekerheden te overvallen, ga niet om ze te helpen vanuit de hoogte, ga zelfs niet om ze tot je geloof te bekeren.

Maar bemoedig en bevestig allen die hun leven bouwen vanuit de liefde voor de medemens. Het is niet met woorden dat je mensen tot verandering zult brengen, maar door het voorbeeld van je leven.

Van de dichter Bertold Brecht, ook niet bepaald een gelovige, is de uitspraak bewaard: *Het mooiste geschenk dat je kunt geven is het voorbeeld van je eigen leven.*

Is het ook dat niet wat we week na week herdenken in de eucharistie, dat Jezus zich op het einde van zijn leven heel klein maakte voor zijn leerlingen, hen de voeten waste, en daarna aan tafel brood en wijn met hen deelde, en zei: 'hebben jullie begrepen wat ik gedaan heb? Ik heb jullie een teken van liefde gesteld. Daarin heb ik heel mijn leven samengevat. Welnu, om dat niet te vergeten: gaan ook jullie samen aan tafel zitten en deel met mekaar brood en wijn, en leer van mij dat de essentie van het menselijk bestaan ligt in de liefde tot de medemens.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.